

Skarga wniesiona w dniu 7 kwietnia 2011 r. — Niemcy przeciwko Komisji**(Sprawa T-205/11)**

(2011/C 186/52)

*Język postępowania: niemiecki***Strony***Strona skarżąca:* Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: T. Henze i J. Möller, pełnomocnicy)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 26 stycznia 2011, C(2011) 275 wersja ostateczna, wydanej w postępowaniu Środki pomocy państwa C 7/2010 — ustawa o podatku dochodowym od osób prawnych (Körperschaftsteuergesetz) i możliwość przenoszenia strat (Sanierungsklausel);
- ewentualnie: stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Komisji z dnia 26 stycznia 2011, C(2011) 275 wersja ostateczna, wydanej w postępowaniu Środki pomocy państwa C 7/2010 — dotyczące ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (Körperschaftsteuergesetz) i klauzuli przewidującej możliwość przenoszenia strat (Sanierungsklausel) w zakresie, w jakim w art. 2 decyzji Komisja postanowiła, że przyznane pojedyncze środki pomocy są w całości niezgodne ze wspólnym rynkiem i że należy zażądać ich zwrotu w pełnej wysokości, w przypadku gdy kwota pomocy przekracza 500 000 EUR;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

— W uzasadnieniu żądania głównego

- 1) Zarzut dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE — brak selektywnego charakteru środka na skutek okoliczności, iż klauzula przewidująca możliwość przenoszenia strat nie stanowi wyjątku od miarodajnego systemu referencji

Klauzula przewidująca możliwość przenoszenia strat, zawarta w § 8c ust. 1a niemieckiej Körperschaftsteuergesetz (ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, zwanej dalej „KStG”) ustanawiająca możliwość przenoszenia na przyszłe lata podatkowe strat przedsiębiorstwa, które zostało przejęte przez inne przedsiębiorstwo w celu restrukturyzacji, nie ma selektywnego charakteru. W jej przypadku nie chodzi o środek pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE,

ponieważ nie został stwierdzony żaden wyjątek od miarodajnego systemu referencji.

- 2) Zarzut dotyczący naruszenia art. 107 TFUE — oczywisty błąd w ocenie ogólnego charakteru środka

Dokonując oceny kwestii, czy klauzula przewidująca możliwość przenoszenia strat, zawarta w § 8c ust. 1a KStG stanowi środek o charakterze ogólnym Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie stosując niedostosowaną metodę oceny i nie dokonując oceny, czy klauzula ta, w globalnym ujęciu ekonomicznym, opiera się na elementach horyzontalnych, tak że ma ona zastosowanie do wszystkich przedsiębiorstw na terytorium Republiki Federalnej Niemiec i konsekwencji może zostać zakwalifikowana jako środek o charakterze ogólnym.

- 3) Zarzut dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE — brak selektywnego charakteru środka na skutek błędnego zrozumienia uzasadnienia uregulowania charakterem i wewnętrzną strukturą systemu podatkowego

Klauzula przewidująca możliwość przenoszenia strat, zawarta w § 8c ust. 1a KStG, nie ma selektywnego charakteru i w związku z tym nie stanowi uregulowania przyznającego środka pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, ponieważ jest ona uzasadniona charakterem i wewnętrzną strukturą systemu podatkowego.

— W uzasadnieniu żądania ewentualnego

- Naruszenie art. 107 ust. 3 TFUE w związku z Tymczasowymi wspólnotowymi ramami prawnymi w zakresie pomocy państwa ułatwiającymi dostęp do finansowania w dobie kryzysu finansowego i gospodarczego

Komisja błędnie zastosowała art. 107 ust. 3 TFUE w związku z komunikatem Komisji Tymczasowe wspólnotowe ramy prawne w zakresie pomocy państwa ułatwiającej dostęp do finansowania w dobie kryzysu finansowego i gospodarczego, uznając w art. 2 swojej decyzji wymienioną kwotę 500 000 EUR za próg, powyżej którego pomoc wymaga zwrotu w całości, a nie za dopuszczalną kwotę pomocy, której przekroczenie prowadzi do powstania obowiązku zwrotu nadwyżki.

Skarga wniesiona w dniu 5 kwietnia 2011 r. — MB System przeciwko Komisji**(Sprawa T-209/11)**

(2011/C 186/53)

*Język postępowania: niemiecki***Strony***Strona skarżąca:* MB System GmbH & Co. KG (Nordhausen, Niemcy) (przedstawiciel: G. Brügggen, adwokat)*Strona pozwana:* Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji K(2010) 8289 wersja ostateczna z dnia 14 grudnia 2010 r. dotyczącej środków pomocy państwa C 38/2005 (ex NN 52/2004) przyznanych przez Niemcy na rzecz grupy Biria;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujący zarzut.

Błędna ocena stanu faktycznego

- Błędna ocena stanu faktycznego w kontekście zakwalifikowania jako przedsiębiorstwo przeżywające trudności;
- Niezastosowanie Wytycznych dotyczących pomocy państwa na rzecz wspomagania i restrukturyzacji przedsiębiorstw z 1999 r. w kontekście zakwalifikowania przedsiębiorstwa jako przedsiębiorstwo przeżywające trudności i w kontekście weryfikacji wiążącego listu gwarancyjnego („harte Patronatserklärung”);
- Niedostateczne uzasadnienie dla odejścia od Wytycznych dotyczących pomocy państwa na rzecz wspomagania i restrukturyzacji przedsiębiorstw z 1999 r. w kontekście zakwalifikowania przedsiębiorstwa jako przedsiębiorstwo przeżywające trudności i w kontekście weryfikacji wiążącego listu gwarancyjnego;
- Błędna ocena w ramach stwierdzenia wymagającej zwrotu kwoty pomocy na skutek niedokonanej oceny wiążącego listu gwarancyjnego w ramach stwierdzenia wymagającej zwrotu kwoty pomocy.

Skarga wniesiona w dniu 12 kwietnia 2011 r. — ADEDY i in. przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa T-215/11)

(2011/C 186/54)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Anotati Dioikisi Enoseon Dimosion Ypallilon (ADEDY) (Ateny, Grecja) Sp. Pappaspyros (Ateny, Grecja), Il. Iliopoulos (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: adwokat M. Tsipra)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

Skarżący wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/57/UE z dnia 20 grudnia 2010 r. zmieniającej decyzję Rady 2010/320/UE skierowaną do Grecji celem wzmocnienia i pogłębienia nadzoru budżetowego oraz wezwania Grecji do zastosowania środków służących ograniczeniu deficytu uznanemu za niezbędne w celu likwidacji nadmiernego deficytu, opub-

likowanej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej z dnia 29 stycznia 2011 r. (Dz.U. L 26, s. 15);

- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżący wnoszą o stwierdzenie nieważności decyzji Rady Unii Europejskiej 2011/57/UE z dnia 20 grudnia 2010 r. zmieniającej decyzję Rady 2010/320/UE skierowaną do Grecji celem wzmocnienia i pogłębienia nadzoru budżetowego oraz wezwania Grecji do zastosowania środków służących ograniczeniu deficytu uznanemu za niezbędne w celu likwidacji nadmiernego deficytu, opublikowanej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej z dnia 29 stycznia 2011 r. (Dz.U. L 26, s. 15).

Na poparcie swojej skargi przytaczają oni następujące zarzuty:

W pierwszej kolejności skarżący twierdzą, że zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem kompetencji przyzanych Komisji Europejskiej i Radzie w traktacie. W szczególności w art. 4 i 5 traktatów wprowadzone zostały zasady pomocniczości i proporcjonalności. Ponadto w art. 5 ust. 2 traktatów wyraźnie przewidziano, że wszelkie kompetencje, które nie zostały przyznane Unii w traktatach, należą do państw członkowskich. Zgodnie z art. 126 i nast. traktatów w ramach postępowania w sprawie nadmiernego deficytu Rada nie może przyjmować w swoich decyzjach konkretnych, wiążących i rygorystycznych środków, gdyż taka kompetencja nie została jej przyznana w traktacie.

W drugiej kolejności skarżący podnoszą, że w zaskarżonej decyzji jako podstawa prawna jej wydania wymienione zostały art. 126 ust. 9 i art. 136 traktatu. Zaskarżony akt został jednak wydany z przekroczeniem kompetencji przyzanych Komisji Europejskiej i Radzie w tych postanowieniach, po prostu jako środek wykonawczy umowy dwustronnej zawartej między 15 państwami członkowskimi strefy euro, które postanowiły o przyznaniu pożyczek dwustronnych, a Grecją. Tymczasem kompetencja Rady do wydawania aktów tego rodzaju nie została ani uznana, ani przewidziana w traktatach.

W trzeciej kolejności skarżący podkreślają, że zaskarżona decyzja, wprowadzając obniżki dodatków rodzinnych i wiążąc je z kryteriami dochodowymi, narusza zagwarantowane prawa majątkowe skarżących, a zatem została wydana z naruszeniem art. 1 Protokołu dodatkowego nr 1 do europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka.

Skarga wniesiona w dniu 20 kwietnia 2011 r. — Rautenbach przeciwko Radzie i Komisji

(Sprawa T-222/11)

(2011/C 186/55)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Muller Conrad Rautenbach (Harare, Zimbabwe) (przedstawiciele: S. Smith QC, M. Lester, Barristers, i W. Osmond, Solicitor)